

GÖZƏLLİK SALONUNDA

Hekayə

Səhər yeməyini yeyib süfrəni yı-
ğışdırdı və qabları yuyub yerbəyer
elədi. Otağı nəzərdən keçirib "Görül-
si elə bir işim qalmadı" fikrini ürəyin-
dən keçirəndən sonra mobil telefonu
götürüb nömrəni yığdı.

- Alo, eşidirəm.
- Gülnarə xanımdı?
- Bəli, Gülnarə xanımdı.
- Sabahınız xeyir. Deyəsən, tanı-
madınız.

- Bağışlayın, üzr istəyirəm, tanıma-
dım. Necəsiniz, Reyhan xanım? Xeyli
vaxtdır səsiniz gəlmir. Yoxsa harasa
getmişdiniz?

- Heç yerə getməmişəm. Fikrim var
getməyə. İstəyirəm beş-on gün sərin
yerlərin birində bir az dincələm. Ha-
valar çox isti keçir.

- Doğru deyirsiniz, havalər çox isti
keçir. Özünüz necəsiniz?

- Çox sağ olun, hələ ki, yaxşıyam.
- Nə yaxşı bizi yad etmişiniz, Rey-
han xanım?

- Yanınıza gəlmək istəyirəm. Gün-
ortaya bir tədbir var, mənə də dəvət
ediblər. Tədbirdə çıxış edən yoldaşla-
rın siyahısına mənim də adımlar salı-
lar. Dedim vaxtınız olsa sir-sifətimə
bir əl gəzdirərdiniz.

- Baş üstə, günortaya az qalmış
gələrsiniz. Sizə elə əl gəzdirim ki, təd-
birdə iştirak edənlərin gözləri qamaş-
sın.

- Daha bir elə də yox. Elə gözəllər
var ki, mən onların əlinə su tökməyə
de yaramıram.

- Sizə elə gəlir, Reyhan xanım. Si-
zin kimi gözəli görməyən göz kordu.
Söz verirəm, bu dəfə sizi elə gözəlləş-
dirəcəyəm ki, gözəlliyinizin şüaları
kor gözləri də açsın və "Sizi sevirəm,
sizsiz yaşaya bilmirəm", deyərək qar-
şınızda diz çöksünlər, - deyən Gülna-
rənin gülüşünə gülüşü ilə cavab ve-
rən Reyhan: "Yaxşı, oldu. Günortaya
yaxın yanınızdayam", deyib sağollaş-
dı və telefonu söndürüb stolun üstünə
qoydu. Şifonərə yaxınlaşıb qapısı-
nı açdı və cərgə ilə asılmış müxtəlif
formalı, rəngli paltarlarını nəzərdən
keçirməyə başladı. Təzə aldığı paltarı-
nı asılıqandan götürüb geyindi və
güzgünün qarşısında dayanıb necə
yaraşmasını nəzərdən keçirməyə
başladı. Qeyri-ixtiyari içərisindən gəl-
ən səs:

- Bu paltar sənə daha gözəl yara-
şır. Onun da xoşuna gələcək.

- Mən onun üçün bəzənmirəm ki.
Həmişə gözəl və səliqəli geyinməyi
xoşlayıram. Heç kim deyə bilməz ki,
Reyhanın əynində bir paltarı iki dəfə
görmüşəm.

- Elə, Rahil də elə düşünür.

- Necə?

- Deyir, bu qızın nə qədər paltarı
var ki, bir paltarı bir dəfə geyinir?

- Demək, o, mənim geyimlə də
maraqlanır?

- Bəs necə? Sevən sevənin hər bir
şeyi ilə maraqlanmalıdır.

- Mən nə vaxt ona dedim ki, səni
sevirəm? Sən də güclə boynuma təs-
diqləyirsən.

- Əgər sevmirsənsə, bəs niyə onun
dediyi "Səni sevirəm" sözündən bəri
rahatlığını itirmisən? Niyə gecələr
səhərə kimi onun haqqında fikirləşir-
sən? Narazı idinsə, nə üçün qəti ca-
vab vermirdin? "Mən sizi bir dost ki-
mi çox istəyirəm. Bəlkə də sonra se-
vəcəyəm." cavabınla onun ürəyində
ümid işığını yandırdığını da dana-
san?.. Hələ indiyə kimi sənin gözəlli-
yini, hərəkətini, danışığını, həyata ba-

xışını o cür dəyərləndirib qiymətlən-
dirən olmayıb. "Sizin kimi gözəlliyi ilə
ağlı üst-üstə düşən çox az adam var.
Siz də o az adamların içərisindəsiniz.
Sizi tale mənim üçün göndərib" - de-
yən adamı sevməyini etiraf etmək bu
qədərmi çətindir? Düzdü, gözəllər
nazlı olur. Amma, bu qədər də naz ol-
maz axı.

- Yaxşı, yaxşı, bəsdə daha. Sevgi
elə hissdır ki, özündən asılı olma-
raq, bir də onda ayılırsan ki, vurulmu-
san, - deyən Reyhan, dodağında tə-
bəssüm, saçını daramağa başladı. Bu
zaman qəlbindən keçən səs yenidən
dilləndi:

- Yadındamı, sonuncu dəfə Rahillə
söhbət zamanı, "Gözəllik salonuna

da getməliyəm, saçım çox uzanıb",
dedin.

Rahil isə:

- Saçını kəsdirmə, qoy uzansın. Çi-
yinlərinə töküləndə daha gözəl görü-
nəcəksən. Qara saçlar sizə daha çox
yaraşır. İncə, zərif boynun, ağ yumru
sifətin, qonur gözlərin, mənə dolu ba-
xışların, üstəlik də tez-tez ağ əllərlə
üzünə tökülən qara saçlarını arxaya
daraqlamağın, heç bilirsən, necə ya-
raşar sənə? Bu gözəlliyi görmək, də-
yərləndirmək üçün mənim gözümle
baxmaq lazımdır. - demişdi.

Gör o görüşündən nə qədər vaxt
keçibdir? O vaxtdan bəri gözəllik sa-
lonuna da getmirsən ki, saçın uzanı-
sın. Fikir verirsən, saçın uzanıb çiyin-
lərinə tökülür. Rahil arzuladığı kimi.
Bu, sevmək deyil, bəs nədir?

- Sən Allah, bəsdə daha.

- Mən olanını dedim. Acığın niyə
tutur?

Reyhan "acıqlı-acıqlı" üst-başını
nəzərdən keçirib nazik dodaqlarında
təbəssüm, çantasını götürüb evdən
çıxdı.

Dayanacaqda avtobusdan düşdü
və telefonu çıxardıb saata baxdı. Vax-
ta çox qaldığını görüb dəniz kənarına
doğru addımladı. Dənizin kənarında
gəzinən cütükləri görcək içində bir
qışqanclıq baş qaldırdı: "Kaş mən də
bunlar kimi, sevdiyimin qoluna girib,
beləcə gəzərək, dənizin ləpələrinə
seyr edəydim", fikirlərini qəlbindən
keçirərək, dənizin kənarına çəkilməmiş
məhəccərə söykəndib uçuşan qağayı-
lara tamaşa etməyə başlasa da, xə-
yalında Rahillə olan son görüşünü
xatırladı:

- Reyhan, sənə bir sual vermək
olar?

- Bəli, olar.

- Amma səmimi cavab ver.

- Baş üstə

- Adam nə vaxt qışqanır?

- Sevəndə.

- Mən səni qışqanıram. Demək, sə-
ni sevirəm. Sən necə?

- ...

- Niyə dinmirsən? Hətta səni səhə-
rə, yerə, göyə, havaya da qışqanıram.
Bu, məndən asılı deyil. İstəyirəm göz-
lərin ancaq mənə baxsın.

İçərisindəki anlaşılmaz hissələrdən
yaxa qurtarmaq üçün telefonun saati-
na baxdı. Vaxtın az qaldığını görcək
tələsik addımlarla "Gözəllik salo-
nu"na gedən yola düzəldi.

- Xoş gəlmisiniz, - deyən Gülnarə
ilə öpüşüb-görüşdü və güzgünün
qarşısındakı boş yerdə əyləşdi.

Gülnarə söhbət edə-edə Reyhanın
sifətində gözəllik işini görməklə ya-
naşı, müştərisinin şəxsi həyatına dair
marağını da gizlətmirdi.

- Sizdə bir yenilik yoxdur ki?

- Yox.

- Sənin kimi gözəl
bir qızın sevimləmə-
sinə adamın inanma-
dığı gəlir.

- Sevgi adamın
özündən asılı olan
şey deyil ki. O da Al-
lahın bir "bəlası"dı. O
"bəla"nın nə vaxt gəl-
diyini heç özün də bil-
mirsən.

- O "bəla" sizlə mə-
ni nə vaxt tapacaq? -
deyən Gülnarə gül-
rək Reyhanın sifəti ilə
işini qurtarıb, çiyinə
tökülmüş qara saçla-
rını darayaraq "Saçı-
nız nə yaman uzanıb. Sizdən çıxma-
yan iş. Siz həmişə saçınızı qısa vur-
dururdunuz. İndi lap çiyinlərinizə tö-
külür." - deyərək, əlində dəslədiyi
qara saçları kəsicinin ağzına vermək
məqamında Reyhanın "Dəymə! Dəy-
mə! Saçlarımla işin olmasın." - qeyri-
ixtiyari söyləməsi Gülnarəni çaş-baş
saldı.

- Saçınızı kəsməyim?

- Yox.

- Nə üçün?

- Onun xoşuna belə gəlir, - deyən
Reyhan ayağa durdu və çantasından
çıxartdığı pulu güzgünün qarşısına
qoyaraq qapıya doğru addımladı.

Reyhanın arxasınca baxan Gülna-
rə: "Hə... Belə de..." və dəridən kök-
sünü ötürdü.

Avtobusdan düşən Reyhan parkın
içərisinə yeni girmişdi ki, Rahilin qəf-
lətən qarşısına çıxmasından təəccüb
qarışıq bir sevinclə "Siz burda nə gə-
zirsiniz?" dedi.

- Məni də tədbirə dəvət ediblər. Bi-
lirdim ki, siz də dəvətlisiniz. Ona görə
burda səhərdən oturub sizin gəlişin-
izi gözləyirdim. Gör nə vaxtdandır
sizi görmürəm. Hələ tədbirin başla-
masına var. Boş skamyaların birində
əyləşib bir az dincələk. - deyən Rahil
Reyhanla adamların gözündən uzaq
bir skamyaya yanaşı əyləşdilər.

- Bu gün mənim ən sevincli gün-
ümdür, - deyən Rahil yanında əyləş-
miş qızı başdan-ayağa süzməyə baş-
ladı.

- Sevinciniz nə ilə bağlıdır? - de-
yən Reyhan ona dikilmiş ehtiraslı ba-
xışların ağırlığı altından baxışlarını
yana qaçımağa çalışdı.

- Sizdən "hə" cavabı aldım.

- Mən sizə nə vaxt "hə" dedim ki?

Rahil Reyhanın çiyinlərinə tökülən
qara saçlarını sığallayaraq, "saçları-
nızın çiyinlərinizə tökülməsindən" -
deyərək, qızın başını özünə tərəf ya-
xınlaşdırdı.

Qeyri-ixtiyari Rahilin hərəkətlərinə
təbəssüm Reyhan nazik boyalı dodaq-
larında isti bir nəfəsi hiss etdikcə,
içərisində sevinc aşıb-daşırdı.